

kunne gennemføre Foranstaltninger til Gavn for nødstedte Industrier.

Dahlgaard: Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem, der sidst talte, gjorde opmærksom paa, at det er en Besynderlighed, at en Lov som denne foreslaas forlænget, uden at den paagældende Minister finder Anledning til at give Rigsdagen Meddelelse om, paa hvilken Maade Loven har virket. De eneste Oplysninger, jeg ser, der er givet i Sagen, er givet af Venstres Ordfører i Landstinget, idet han sagde, at Bemyndigelsen, som Ministeriet har faaet i Henhold til Loven, er blevet benyttet i en halv Snes Tilfælde i Løbet af det sidste Aar. Men der vides intet om, og den højtærede Minister har ikke fundet Foranledning til at give Oplysning om, hvilke Tilfælde det er, hvor store Partier det drejer sig om, hvorfra disse Partier søgtes indført, eller hvilken Slags Fodtøj der var Tale om. Vi ved altsaa praktisk talt ikke noget om, paa hvilken Maade den højtærede Justitsminister har benyttet denne Lov. Under disse Omstændigheder, da der ikke foreligger nogen Oplysninger for Rigsdagen angaaende Loven, og tillige i Betragtning af, at det er en Lov, der gælder af Hensyn til ekstraordinære Forhold, vil jeg mene, at det havde været rimeligere, om denne Lov kun var foreslaaet forlænget for 1 Aar, og jeg vil henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke sig til anden Behandling — der er jo ingen Grund til at nedsætte et Udvalg — at stille Forslag om at ændre „2 Aar“ til: „1 Aar“.

Jeg skal endnu blot sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg forstod ikke den Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem, om, at Loven endnu er en Beskyttelse for Industrien. Det var den utvivlsomt til at begynde med, saaledes som det blev gjort gældende fra mit Partis Side den Gang; men hvorledes denne Lov nu kan virke som en Beskyttelse, naar vi har den anden Lovgivning om Importregulering, det forstaar jeg ikke. Jeg skulde tro, at efter at Importreguleringen for Skotøjets Vedkommende er gennemført, indføres der den Mængde Skotøj her til Landet, som er tilladt i Henhold til denne Lovgivning; og naar det er Tilfældet, altsaa naar Reguleringen virker fuldt ud, forstaar jeg ikke, hvordan denne Lov kan komme til at gribe ind i Forhold til den anden Lov.

Justitsministeren (Rytter): Det er givet, at denne Lov har virket godt. Derom er man fra alle Sider enig. Loven er

beregnet paa at være en Beskyttelse for Forbrugerne overfor daarligt Fodtøj. At nogen vil lægge andre Motiver ind i Loven, er muligt, men den nævnte Beskyttelse har været tilsigtet med Loven, og Loven har virket godt. Derfor behøver man heller ikke at ledsage Forslaget med vidtløftige Motiver, for det er, tror jeg, en Lov, vi fra alle Sider ønsker forlænget. Da nu imidlertid det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har bedt om nogle Oplysninger, skal jeg kort give disse.

Indtil henimod 1. November 1921 havde der til Behandling i Udvalget foreligget Andragender om Indførsel af godt 100 000 Par Fodtøj, der ikke var forskriftsmæssigt, af hvilket Kvantum ca. 30 000 Par tillodes indført. Siden November 1921 — jeg antager, det navnlig er det Tidspunkt, der interesserer de ærede Medlemmer — har Udvalget under Hensyn til, at Overgangsperioden nu maatte anses for at være udløbet, meget skærpet sin Praksis, saaledes at Dispensation siden dette Tidspunkt kun er bevilget i meget ringe Omfang. Af 10 232 Par er kun 757 Par tilladt indført. Udvalgets Opgave i denne Periode har væsentlig været at være vejledende med Hensyn til foreliggende Tvivlsspørgsmaal. Ved Dispensationer fra de i Henhold til Loven af 4. August 1922 angaaende Indførsel af Skotøj og Cigarer udstedte Bekendtgørelser gøres det for indført Skotøjs Vedkommende altid til en Betingelse, at Skotøjet skal opfylde Justitsministeriets Papbekendtgørelse, og herfra er ikke meddelt nogen Dispensation.

Med Hensyn til Overtrædelser skal jeg bemærke, at af Udvalget forelagte Sager angaaende Overtrædelser af Handelsministeriets Bekendtgørelse har ingen resulteret i, at Paatale mod de paagældende Fabrikanter er blevet rejst. Med Hensyn til Omfanget af Overtrædelser af Indførselsforbudet mod Papfodtøj er vistnok 6 Sager afgjort med Vedtagelse af Bøder varierende fra 100 til 500 Kr., og foruden Bøden har den paagældende i Almindelighed forpligtet sig til at genudføre Fodtøjet; i enkelte Tilfælde er det blevet konfiskeret. Kun en enkelt Sag er blevet gennemført til Dom med det Udfald, at Bøden blev ansat til 1 000 Kr. Med de Sager, hvori Undersøgelse er indledet, er der rejst i alt 15 Sager angaaende Overtrædelse af Justitsministeriets Bekendtgørelser. I et Par Tilfælde er Sagen blevet ordnet ved at fjerne de Dele af Fodtøjet, som stred imod Forskrifterne.